

Đặt tên cho con và Nhân dân

Tác Giả: Đào Hi&#u

Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 22:57

Có vẻ như “Đặt tên cho con” và “Nhân dân” là hai phạm trù rất gần gũi, rất thân thiết, có quan hệ máu thịt với nhau, thậm chí không thể tách rời nhau. Từ hàng ngàn năm rồi, nhiều người đã hiểu như vậy, đã cảm nhận như vậy.

Tôi sẽ không viết về những dòng chữ có vẻ nghe ch lý sau đây nếu không sẵn lòng d&#i cho đến “c&#ng s&#n”. Sẽ quá c&#a cho đến đó đã đánh thức mọi ph&#n kháng trong tôi duy, làm chúng ta về mặt ng và về luôn những ng&#p nghĩ khác.

Và một trong những phát hiện bàng hoàng nhất là: Đặt tên cho con và Nhân dân là hai thực thể có khả năng trở thành thù địch.

Đào Hi&#u

1

Tôi thuở bé, con người đã gắn liền với đặt tên cho mình qua lũy tre làng, dòng sông, bãi đò, những bãi bi&#n th&#m&#ng, những núi non hùng vĩ, những danh lam thắng cảnh...tất cả, góp phần tạo ra tâm hồn, tính cách và tình yêu của người, từ đó hình thành nên những dây ràng buộc, thậm chí mà khi có người xâm thì cả dân tộc cùng đứng lên, đứng lòng đánh đuổi chúng, giành lấy từng tấc đất, từng ng&#n rau...

Đó là những điều có thật. Đã từng xảy ra. Những tấm lòng yêu nước, những hy sinh vì quê hương, những anh hùng dân tộc... tất cả đều có thật.

Duy chỉ một điều nghe ch lý, đó là: trong lịch sử nhân loại CH&#A BAO GI&# Đ&#T N&#C LÀ C&#A NHÂN DÂN.

Ngày xưa, khi vua Vũ diệt đ&#c Tr&#, đứng nên nhà Chu, thiên hạ ai cũng tôn ph&#.

Chå có Bá Di, Thúc Tå chå là båt nghĩa, không thèm ăn thóc nhà Chu, cùng nhau lên núi Thú Dång, hái rau đå nhåt.

Sau, có ngåi đån båo: “Nhà Chu đã trå thiên hå, thì nåi nào låi chång phåi cåa nhà Chu, ăn rau núi này chång phåi ăn rau nhà Chu å?”

Hai ông nghe nói, bån nhån đåi cho đån chåt.

Rå ràng thåi åy ngåi ta quan niåm sông núi, kå cå rau rång đåu “cåa nhà Chu” nào phåi cåa nhân dân.

Ngay cå håt thóc là do må håi nåc måt cåa nông dân làm nên mà cũng đåc gåi là “thóc nhà Chu” thì nhân dân còn låi gåi?

Trong bài thå “Nam Quåc Sån Hà”, Lý Thång Kiåt cũng xem đåt nåc Viåt Nam là cåa vua chúa nhà Lý khi ông viåt: “Nam quåc sån hà Nam đå cå” thì thåt så cũng đã “xå phån” cho triåu đånh håt råi, còn gåi cho đám dân đen nåa?!

Thåi phong kiån, đåt nåc là cåa nhà vua nên måi có cha truyån con nåi, nên trung quân và ái quåc måi gåp làm måt.

2

Ngày nay ngåi ta nói nhiåu đån dân chå.

Có vå nhå đåt nåc không còn là cåa “nhà Chu” nåa, có vå nhå “Nam quåc sån hà” không còn

c&#a “Nam đ&#” n&#a.

V&#y ch&#c là c&#a nhân dân r&#i!

Th&# xem có ph&#i v&#y không?

N&#u cái đ&#t n&#c giàu tài nguyên này, cái quê h&#ng “r&#ng vàng bi&#n b&#c” này là c&#a nhân dân, sao nhân dân nghèo kh&# đ&#n v&#y?

Sao nh&#ng chàng trai nông thôn chân l&#m tay bùn v&#n &# nhà tranh vách đ&#t?

Sao nh&#ng cô gái quê ph&#i lên thành ph&# bán thân?

Sao bác phu xích lô v&#n còng l&#ng đ&#p m&#i ngày, sao l&#p tr&# con nhà lao đ&#ng ph&#i nh&# nh&#i m&# hôi trong các khu ch&# xu&#t, các m&# than, các nhà máy ch&# bi&#n h&#i s&#n, lâm s&#n, nông s&#n...ch&# đ&# ki&#m ch&#a đ&#n m&#t trăm đô la m&#i tháng?

Sao nhân dân lao đ&#ng v&#n ph&#i chui rúc trong nh&#ng căn nhà t&#i tàn ch&#t h&#p?

N&#u r&#ng là vàng, bi&#n là b&#c thì vàng &# đâu, b&#c đi đâu, mà m&#i l&#n làm đ&#ng, xây c&#u l&#i ph&#i vay v&#n ODA, vay v&#n Ngân hàng Th&# gi&#i, Qu&# ti&#n t&# Th&# gi&#i... đ&# x&#y ra nh&#ng v&# tham những nh&#c nh&# PMU18, nh&# v&# c&#u Văn Thánh, nh&# v&# PCI Nh&#t B&#n...và hàng ngàn v&# khác?

N&#u đ&#t n&#c này là c&#a nhân dân thì sao đ&#u m&# khai thác nhi&#u nh&# v&#y mà dân không giàu? mà Đ&#ng l&#i giàu?

Đất nọ và Nhân dân

Tác Giả: Đào Hi&#u

Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 22:57

N&#u đất n&# c là c&# a nhân dân sao l&# i ch&# có m&# t nh&#m các t&# p đoàn tài phi&# t ph&# t lên nh&# kinh doanh r&# ng, bi&# n, đ&# t đai và lúa g&# o... trong khi nhân dân thì b&# c&# p đ&# t, r&# ng thì b&# phá, th&#c lúa thì b&# th&# ng lái ép giá, đ&# y nông dân vào ki&# p s&# ng b&# n cùng?

3

Có quá nhi&# u b&# ng ch&# ng đ&# nói r&# ng trong l&# ch s&# ch&# a bao gi&# đ&# t n&# c là c&# a nhân dân.

Đ&# t n&# c ch&# là c&# a nhân dân trong các h&# c thuy&# t, trong văn th&# , trong âm nh&# c.

Đ&# t n&# c ch&# là c&# a nhân dân trong hoài ni&# m tu&# i th&# , trong tâm tình ch&#n nhau c&# t rún.

Trên th&# c t&# đ&# t n&# c bao gi&# cũng là tài s&# n riêng c&# a giai c&# p c&# m quy&# n.

Ngày x&# a thì đ&# t n&# c là c&# a vua chúa, ngày nay đ&# t n&# c là c&# a các chính quy&# n.

Còn nhân dân?

Ngo&# i tr&# s&# ít giàu có &# các đô th&# l&# n, đ&# i đa s&# nhân dân lao đ&# ng, công nhân, nông dân, công ch&# c, t&# ch&# c ăn l&# ng...ch&# có đ&# c m&# t căn nhà nh&# , m&# t mái tranh nghèo, m&# t cái &# chu&# t t&# i tắm trong xóm lao đ&# ng hay d&# i g&# m c&# u.

Nh&# ng nhà hàng, nh&# ng khách s&# n sang tr&# ng, nh&# ng vũ tr&# ng xa hoa, nh&# ng c&# a hàng l&# ng l&# y kia không ph&# i c&# a nhân dân.

Nh&# ng khu đô th&# m&# i, nh&# ng resorts, nh&# ng sân golf, nh&# ng câu l&# c b&# qu&# n v&# t, nh&# ng cu&# c

thi hoa h u liên miên kia... không bao giờ là c a nhân dân.

Nh ng m bô-xit, m than, m d u tr giá hàng ngàn t đô la kia, nh ng lâm s n, h i s n vô t n kia...ch a bao giờ là c a nhân dân.

Nhân dân ch có cái t chim bé nh c a mình, nhân dân ch có v i cà, con m m, c khoai, r y b p, chi c xích lô đ p, chi c xe máy đ ch y xe ô m, đ đi làm m i ngày.

Nhân dân không bi t nghe nh c giao h ng, không bi t hát Opera, nhân dân ch bi t rao: “Cháo huy t đây!” Bánh mì nóng giòn đây!” Báo m i đây!” “Mài dao mài kéo đây!”...

Nhân dân không có vé vào xem thi hoa h u hoàn vũ hay xem trình di n th i trang, nhân dân ch có năm ngàn đ ng đ tr m t cu c xe ra đ ng đ u đ ng Huy n Trân Công Chúa và g i: “Đi ch i không anh?”.

Nhân dân không có ai b o v , ch bi t ch y tr i ch t khi b công an đem xe t i xúc v đ n đ “làm s ch thành ph .”

Trong th i chi n, bao giờ nhân dân cũng b xem nh m t th “tài nguyên”, m t “ngu n c b p d i dào” s ng sàng cung c p cho chi n tr ng đ giành th ng l i trong các cu c chi n tranh mang danh nghĩa “gi i phóng” “ch ng ngo i xâm” “thánh chi n” “v qu c”...

T i nghi p cho hàng trăm th h nh ng ng i lính đã ngã xu ng trong các cu c “chi n tranh th n thánh” y đ r i cu i cùng đ t n c l i l t vào tay m t nhúm “đ ng h ng” chuyên ngh v vét.

Đ t n c đã b c ng đo t.

Giß đây, đßi vßi nhßn dßn Vißt Nam, nßu đßt nßc cß cßn đßc chßt ý nghĩa, chính là vì nó đang ôm giß trong lòng nó xßng cßt cßa nhßng ngßi thân đã chßt vì mßt lý tßng hoang đßng và mßt đßc mß không bao giß có thßt.

4

Trung Qußc chißm đßo Hoàng Sa, rßi Trßng Sa.

Vài trăm ngßi bißu tình bß đàn áp, bß bßt, bß đßa.

Nhißu ngßi hßi tôi: “Sao không thßy ông vißt vß Hoàng Sa, Trßng Sa mà chß vißt vß nhßn quyßn, vß dân chß?”

Chßng lß tôi lßi phßi trß lßi nhß thß này:

“Vß hai hòn đßo ßy ngßi ta đã dâng cho Tàu rßi. Ai đòi lßi đßc? Mà nßu nhß có đòi đßc thì cái lãnh thß giàu tài nguyên ßy cũng đßu phßi cßa nhßn dân. Hai hòn đßo ßy cũng sß là tài sßn cßa nhßng kß cßm quyßn và bßn tài phißt, cũng sß bß chúng chia chßc nhau mà ăn thôi.”

Vß tác giß : Nhà văn Đào Hiứu, sinh năm 1946 ß tßnh Bình Đßnh, gia nhßp Đßng Cßng sßn năm 1968. Tham gia phong trào sinh viên mißn Nam chßng Mß, ông sau năm 1975 làm vißc tßi báo Tußi Trß và NXB Trß TP. HCM. Năm 2008, ông công bß trên mßng hßi ký Lßc Đßng, gây nhißu tranh lußn.